

לקראת הקמת ממשלה החסי והגלוי

כל יום נזרק כדור נוסף לאוויר כמו: ביטול חוק יסוד, שינוי שיטת מינוי שופטים, פיסקת התגברות, וכעת גם ביטול סמכויות שומרי הסף (היועמ"שים) כדי שכל משרד ממשלתי יוכל לעשות במשרת האמון ככל העולה על רוחו

משפטי שאינו תלוי או קשור בשר המכהן. "חוק היועמ"שים" הירוס את הממלכתיות, את שלטון החוק ואת אמון הציבור במערכת הממשלתית, ויביא לפוליטיזציה בהחלטות הפקידות הממשלתית - ולשחיתות", אומרים במערכת המשפטית על הדרישה להצעת החוק.

בקטנה

ישראל שרויה כיום במשבר תחבורתי עמוק - הפקקים בכבישים שגוזלים זמן רב ופוגעים באיכות חיי האזרחים ובפריון המשק הם בלתי נסבלים, המאבק בפשיעה זקוק גם הוא לחיזוק, מחירי הדירות לא מפסיקים לעלות ומרחיקים זוגות רבים מהחלום להגיע לדירה משלהם, ואלו שכבר הצליחו לרכוש דירה, נאלצים להתמודד עם המשכנתא שהולמת בהם בעקבות עליית הריבית במשק. בנוסף, גם איראן לא יורדת מסדר היום, כמי שנמצאת על סף פריצת דרך מדאגיה עם תוכנית הגרעין. כל הנושאים הללו שהם למעשה החיים עצמם, אינם מוזכרים כלל במו"מ הקואליציוני. בקמפיין דיבר נתניהו הרבה על הנושא הכלכלי, אבל מרגע שניצח, השיח הפך כולו למסע "תיקון" של הימין והחרדים, תיקון שאין לו כל קשר עם חיי היומיום של רוב הציבור בישראל. בליכוד מדברים שוב ושוב על "משילות", אבל נראה ששכחו להסביר מה בדיוק יעשו כשימשלו.

הממשלה החדשה נהנית מאחדות אידיאולוגית, במקום להתמקד במסע הניצחון הפוליטי, היא חייבת להציג לציבור גדול בקרב אזרחי ישראל חזון ברור - כיצד היא מתכוונת לשפר את חייו. על פי המסתמן - מצב כזה לא יקרה באמצעות "סירוס" מערכת המשפט והטלת "מום" בדמוקרטיה.

ועליהם נשלח לכלא) - מה שבימים אלו ממש, דרעי וש"ת פועלים בשיא המרץ לביטול עילת הסבירות.

התוכנית להעלמת שומרי הסף

בפרק המו"מ להרכבת הממשלה שעוסק ב"משפט ומשילות", נכתב: "רפורמה להבטחת המשילות ויכולת ביצוע מדיניות הממשלה: ביטול נבחרת הדיקטטורים ומתן אפשרות למינוי דיקטטורים מכלל הציבור שעומדים בתנאי הסף המתאימים, חיזוק מעמד הכנסת והשבת האיזון הראוי בין הרשויות, רפורמה בשירות הציבורי ומעבר למשרות אמון בתפקידים מרכזיים במשרדי הממשלה, הכרחיים לשם ביצוע מדיניות הממשלה". הסעיף האחרון הוא זה שיאפשר למעשה לכל שר למנות יועץ משפטי במסגרת משרת אמון.

לא רק היועצת המשפטית של הממשלה - כעת גם היועצים המשפטיים במשרדי הממשלה על הכוונת של הליכוד. הליכוד מתכנן להוביל מהפכה דרמטית במעמד של היועצים המשפטיים במשרדי הממשלה ולהפוך אותם למשרת אמון של השר המכהן, "חוק היועמ"שים" עולה שוב מחדש כשרק לפני כשלוש שנים הצליחה הצמרת המשפטית לבלום הצעת חוק דומה. אז הגיעו כל היועצים המשפטיים לשעבר, בראשות השופט אהרן ברק, לדיון שהתקיים בכנסת והצליחו להקפיא את הרעיון. כעת במערכת המשפטית מתריעים: "מצב כזה יוביל לפוליטיזציה בפקידות הממשלתית - ולשחיתות". על פי התוכנית, כל שר במשרד ממשלתי יוכל למנות למשרדו יועץ משפטי המקורב לו על בסיס אישי או פוליטי, וזה אמור להיות במקום יועץ

לא ברור איזה מהתוכניות שנזרקות באוויר יבוצעו באמת. צריך רק לקוות שהשינויים הכוחניים הללו יהפכו למהלך מאוזן יותר. כפי שמסתמן מהמו"מ שמתנהל בין הגורמים המעורבים - משב הרוח הקואליציוני מצביע על הסופה שבדרך.

האנלוגיה שבכיסאולוגיה

אירועים דרמטיים סביב תיקים בכירים עם סמוטריץ' ודרעי, אלו הם דברים שקורים בדרך כלל בכל מו"מ שמתקיים לקראת הקמתה של ממשלה, אבל הגישה הרכרוכית שגילה בנימין נתניהו מיד לאחר הניצחון בבחירות, הובילה לכך ששותפיו קיבלו תיאבון גדול לתיקים. את המחיר משלמים שרי הליכוד כשמדובר באיכות התיקים ומשלמי המיסים כשמדובר בתקציב לתוספת תיקים וזאת עוד לפני שהגענו ליישום החוק הנורבגי.

כעת לקראת החתימה על ההסכמים הקואליציוניים, אנחנו נחשפים בעיקר לריאקציות, על האיד וכיצד מצליחים להחזיר את המדינה שנים אחורה; זה מגיע מביטול מהלכי הממשלה הקודמת, כמו: ביטול המס ההגיוני והמוצדק על המשקאות הממותקים, אלה שגורמים לנזק בריאותי כבד, ביטול המס על כלי פלסטיק, אלה שגורמים לנזק סביבתי בלתי הפיך, ומעל כל אלה, נזרק לאוויר כל העת תרחיש המצביעים על המהפכה שמתוכננת בעולם המשפט - שינויים שנמסרים לציבור בקצב הולך וגובר, ואם מה שנראה כמו תאוות נקם, ותאוות נקם עסקן, היה זה בגי"ץ שפסל את מינויו של אריה דרעי לתפקיד שר בשנת 1993, בשל אי-סבירות קיצונית. הסיבה הייתה העמדתו לדין באישומי שוחד חמורים (בהם הורשע,